

ЈОВАНА КОМНЕНОВИЋ

КОНТАКТ

Београд, Србија

ЈЕЗИЦИ

Енглески – Upper Intermediate

Шпански – B2.2

Француски – основно знање

ВЕШТИНЕ

- Аналитичност
- Одговорност
- Тимски рад
- Прецизност
- Етика
- Организованост

Образовање

Основну школу и Девету београдску гимназију завршила у Београду.

Дипломирала на Правном факултету Универзитета у Београду, са трајањем студирања од 2007.-2011. године. Завршила мастер академске студије права на Правном факултету Универзитета у Београду, на кривично-правном модулу 2015. године.

Радно искуство

Дана 01.03.2012. године отпочела волонтирање у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, да би дана 04.10.2012. године, ступила у радни однос у Првом основном јавном тужилаштву у Београду у звању тужилачког приправника. Дана 24.10.2014. године, наставила рад у наведеном тужилаштву у звању - тужилачки сарадник на неодређено време. Децембра месеца 2018. године изабрана за заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, да би 2021. године била изабрана на сталну функцију заменика јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду.

ПРОГРАМ РАДА
КАНДИДАТА ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА
ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА

КАНДИДАТ
ЈОВАНА КОМНЕНОВИЋ

Представљање кандидата за избор у ВСТ

Као што је познато чл. 35 Закона о ВСТ –у предвиђа представљање кандидата за избор у Високом савету тужилаштва носиоцима јавнотужилачке функције, па бих желела да се представим –ја сам Јована Комненовић(неки ме познају као Дмитровић) и обављам функцију јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду.

Мотиви који су ме определили да се пријавим за избор члана ВСТ леже у чињеници да су вредности које заступа независност и самосталност у раду уз поштовање владавине права, ефикасност у раду и професионализам који мора да буде присутан у свим сегментима рада –како у односу према странкама у поступку тако и према колегама и јавности.

Правни факултет Универзитета у Београду завршила сам 2011. године, као и мастер на истом факултету и то кривично-правни модул. Од 2012. године до данас, почев од волонтерског стажа, након тога приправничког стажа, а затим као јавни тужилац радим у Првом основном јавном тужилаштву у Београду. За заменика јавног тужиоца изабрана сам 2018. године и последње четири године распоређена сам на рад у привредном одељењу где радим на предметима привредног криминала .

Моје представљање биће сажето и структуисано према циљевима које желим да постигнем у свом мандату ако будем изабрана за изборног члана ВСТ-а и односиће се на моје залагање за бржи избор јавних тужилаца, рад на што праведнијим критеријумима за избор јавних тужилаца посебно за први избор, побољшање њиховог материјалног и професионалног положаја, већу транспарентност у раду, ефикасност, професионално усавршавање, независност и самосталност у раду и поштовање етичког кодекса .

Избор јавних тужилаца

Обзиром да долазим из основног тужилаштва, сматрам да су приоритетне оне тачке из чл. 17 Закона о ВСТ-у које су предуслов за ефикаснији рад сваког тужилаштва, а које се односе на:

1. Одређивање потребног броја јавних тужилаца за свако јавно тужилаштво;
2. Праведни и транспарентни поступак вредновања рада нарочито при првом избору јавних тужилаца;
3. Унапређење појединих одредби Правилника о критеријумима и показатељима вредновања рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца из 2024 године;

I

Један од приоритетних мотива мог кандидовања је управо залагање за ефикаснији и бржи поступак избора јавних тужилаца и повећање њиховог броја у систематизацијама (а према проценама Главног јавног тужиоца који има приоритетну улогу у овом процесу), обзиром да смо сучени са чињеницом да велики број наших колега сарадника дуги временски период чека на избор у статусу који их дестимулише и професионално и материјално. Тим пре што се ради о квалитетним и зрелим личностима која су стекла довољно радног искуства а својим односом према раду, својим резултатима рада, усавршавању и професионалној етици заслужују да буду бирани за јавне тужиоце. Бржим и ефикаснијим радом на њиховом избору, краћим трајањем поступка избора спречили би да нам најбољи сарадници оду из тужилаштва у друге професије а што наноси велику штету јавнотужилачкој организацији.

II

Сматрам да је веома значјно и залагаћу се за још **праведнији поступак вредновања рада** при избору јавних тужиоца на основном нивоу, при чему сматрам да приоритет увек треба да има онај кандидат који је све време провео на раду у тужилаштву а не у некој другој струци, да при вредновању није нужно гледати само успех на факултету и дужину студирања као ни дужину радног стажа и статистички број урађених предмета, већ се треба базирати на ажурност и тежину предмета са којим је сарадник био задуживан и квалитет донетих одлука, однос кандидата према колективу и мишљење колектива, однос према странкама у поступку, као и да ли испуњава и друге услове које Етички кодекс налаже.

III

У вези **Правилника о критеријумима и показатељима вредновања рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца из 2024. године**, сматрам да има простора за унапређење појединих одредби овог правилника :

- **чл.13.** који се односи на *оствареност критеријума*, сматрам да је потребно даље радити на ревидирању одредбе којом се процентима одређује појединачна оцена у вредновању рада а која зависи од броја правноснажних осуђујућих пресуда, јер смо сведоци времена у којем се суд према тужилаштву често односи као да нисмо на истој страни правде и да слободно судијско уверење често није у складу са јавним интересом. Како објаснити ситуације у којима суд у првом степену доноси осуђујућу пресуду, а онда након укидања, при истом чињеничном стању и доказима донесе ослобађајућу пресуду која после постане правноснажна? Како онда да се успешност рада мери правноснажним одлукама суда, које су у супротности са оним што је тужилац у поступку доказивао законитим и релевантним доказима а које често изазивају забринутост опште и стручне јавности.

Овакав мој став лежи у чињеници да сам као тужилац у свом раду као и други тужиоци, била суочена са неправилним судским одлукама, а разматрајући нека упоредна решења у земљама ЕУ нигде нисам пронашла да је један од критеријума квалитета и ефикасности рада тужилаштва везан за одлуке суда по поднетим оптужницама. У земљама ЕУ судске одлуке могу бити само индикатори који се интерно разматрају, а пресудни критеријуми су ефикасност, квалитет одлука, управљање ресурсима, интегритет, и професионало понашање. Тако Европска комисија за демократију путем права- Венецијанска комисија (European Commission for the efficiency of justice) сматра да проценат осуђујућих пресуда не треба да буде основ за оцењивање рада тужилаца, истиче да вредновање треба да обухвати квалитативне и квантитативне аспекте а не само статистику. Обзиром да ВСТ прати препоруке Венецијанске комисије у погледу што веће деполитизације и самосталности тужилаштва, то ћу се своји радом залагати за поштовање ових принципа и имплементацију препорука које се односе на владавину права и аутономију тужилаштва.

- **чл.14.** који се односи на *критеријум вредновања способности на основу потврђених оптужница од стране суда и броја заказаних гл. претреса*. Ову одредбу сматрам нејасном јер практично имплицира да вредновање рада јавног тужиоца зависи од одлуке суда о оптужници и када ће бити заказан главни претрес, чиме се суд ставља у неку врсту "супервизора" контроле квалитета нашег рада а што је једнострани принцип, а обзиром да смо самостални орган намеће ми се реторичко питање -а ко онда контролише контролора?

- **чл 22. и 23.** сматрам да има простора да се ревидирају ове одредбе које фактички дају предност вредновању рада Јавног тужиоца оним кандидатима који су учествовали као

предавачи на семинарима и другим обукама, који су имали стручне радове, учешће у разним радним групама итд. Сматрам је овај критеријум свакако од значаја, али давање предности оваквим кандидатима доводи до неравноправаног односа према оним који нису имали прилика да пишу стручне радове или учествују у радним групама обзиром да нису били у прилици „јер их нико није ни звао“, а сведоци смо да су ове прилике дате врло малом број тужилаца и да се често понављају иста лица.

Материјални и професионални положај јавних тужилаца

Као што нам је општепознато материјални положај јавних тужилаца је деценијски проблем, обзиром да као индиректни буџетски корисници умногоме зависимо од Закона о буџету који увек опредељује мање средстава него што је потребно за несметани рад јавнотужилачке организације а посебно на основном нивоу, а да је проширење систематизације и поред активне улоге ВСТ-а као предлагача увек везано за политику надлежних министарства (правде и финансија).

Чињеница је да се материјални положај носиоца јавнотужолачке функције временом побољшавао, али никада у довољној мери да тужиоци на основном нивоу могу да буду задовољни јер су у тој расподели буџета и коефицијената због хијерархијске позиције увек на дну лествице, те би учешћем у радним телима која би се бавила проблематиком повећања коефицијента и основице за обрачу плата залагала да оно буде адекватно нашим очекивањима.

Свесна чињенице а постоје разлике у условима рада у основним тужилаштвима у Србији који су негде и даље незадовољавајући у погледу *смештајног простора, техничке опремљености, броја административних радника а превасходно записничара* који су увек у мањем броју у односу на потребе рада у тужилаштву, те би својим активним залагањем желела да се борим да се такве околности промене.

Професионални положај јавних тужилаца

Професионални положај јавних тужилаца и њихов статус у друштву озбиљно је уздрман актуелном политичком ситуацијом у земљи, чему су знатно допринели разни медији сумњиве репутације (са и без националне фреквенције) и њихови гласноговорници који не презају да без икакве друштвене одговорности критикују рад тужилаштва онда када сами процене да није по мери извршне власти којој се на тај начин

додворавају. Суочени смо свакодневно са разним нестручним критикама некомпетентних, неинформисаних, „квази“ аналитичара, који по својој бруталности, малициозности и контраверзи озбиљно нарушавају углед јавнотужилачке организације.

Сведоци смо да се са оваквих медија, изношењем неистинитих тврдњи широј јавности шаљу поруке како јавно тужилаштво у раду на предметима за које је јавност заинтересована делује као нека „криминална организација“ која ради против народа и државе. Све ово је у задњем периоду допринело атмосфери да је општа а можда и стручна јавност пољуљана у вери у погледу законитог рада наше институције.

Имајући у виду да нам је законска обавеза да штитимо *јавни интерес*, сматрам и залагаћу се да је у наредном периоду правовремено оштрије и транспарентније реагујемо у оваквим ситуацијама саопштењима која би адекватним изношењем чињеница о поступцима (и поступајућим јавним тужиоцима) денуцирала овакве неосноване нападе.

Лично сматрам да смо у предходном периоду имали исувише благу и дозирану реакцију чиме смо дали превише простора да се оваква атмосфера јавног линча тужилаца додатно распламсава и сматрам да закаснела реакција или њено одсуство иде у прилог чувеној латинској синтагми *Periculum in mora* – опасност је у одлагању.

Ефикасност у раду јавних тужилаца

Обзиром да у јавним тужилаштвима као једном затвореном систему све функционише по принципу спојених судова то и ефикасност рада јавних тужилаца у свакој јавнотужилачкој организацији сходно броју предмета које задужују умногоме зависи од броја обрађивача и што је овај однос у корелацији то је ефикасност рада тога тужилаштва већа.

Непобитна је чињеница да свако јавно тужилаштво функционише као један метафорично речено „живи организам“, у којем се дешавају свакодневне промене у смислу хоризонталног и вертикалног померања јавних тужилаца, одласка у пензије, друге институције, боловања, стручна усавршавања итд. Сходно томе предмети са којима су ови тужиоци били задужени се онда распоређују са једног на другог, трећег итд. обрађивача, па се тако у тим предметима до коначне тужилачке одлуке дуго чека, чиме се неминовно изгуби почетни фокус рада а што често допринноси неблаговременим одлукама које због дужине трајања поступка изгубе на значају. С тога, сталним залагањем на повећању броја јавних тужилаца у основним тужилаштвима, посебно у онима која

имају огроман број предмета, допринело би да се јавни тужиоци равномерно задуже са одговарајућим бројем предмета понаособ, чиме би се њихов рад подигао на виши ниво, јер мали број јавних тужилаца у тужилаштвима са великим бројем предмета носи ризик од неблаговременог и неадекватног поступања, а сарадници су додатно оптерећени у раду при чему њихова плата није адекватна броју урађених предмета.

Професионално усавршавање

Обзиром да ВСТ у оквиру својих надлежности даје сагласност на програме сталне обуке за јавне тужиоце и запослене у јавном тужилаштву и врши надзор над његовим спровођењем, сматрам да је овај сегмент од нарочитог значаја, јер професионално усавршавање јавних тужилаца и присуство обукама у организацијама Правосудне академије, струковних удружења, домаћих и међународних организација значајно доприноси јачању професионалних вештина које доприносе квалитету рада јавног тужиоца на предметима чије теме су биле предмет обуке. Међутим, сматрам да су тужиоци са основног нивоа често лимитирани темама на обукама које им се организују као и малим бројем тужилаца који присуствују оваквим обукама.

Оно на чему бих ја инсистирала и залагала се као будући члан ВСТ-а јесте да се тужиоцима са основног нивоа омогући присуство у врћем броју и у оним обукама чије теме тренутно нису предмет њиховог рада, јер ће јавни тужилац основног тужилаштва једног дана хијерарски напредовати и радити на предметима који имају комплекснију структуру и суочити се са проблемима у поступцима доказивања одређених чињеница за које ће им бити потребна посебна знања. Управо та посебна знања, која су им ради стручног усавршавања и личног развоја потребна, су она која се односе на кривична дела прања новца, праћење токова „прљавог“ новца који извршиоци кривичних дела прикривају, обуке које се односе на анализу финансијске документације и покретања финансијске истраге, упознавање са доказивањем у предметима високотехничког криминала, поступање у поступцима међународне правне помоћи, упознавање са коришћењем *sky ECC* апликације као доказног средства и доказне радње, као и доказа прикупљених применом посебних доказних радњи, теме из домена организованог криминала и корупције. Моје мишљење је да сваки тужилац са основног нивоа треба да прође обуке по наведеним темама јер се на тај начин јачају професионални квалитети сваког младог тужиоца понаособ што утиче на његов лични развој и тиме јачају кадровски потенцијали јавнотужилачке организације.

Етички кодекси, независност, самосталност, непристрасност

Имајући у виду да се Етички кодекс чланова ВСТ-а прати по својим постулатима, Етички кодекс јавних тужилаца, а посебно у делу који се односи на лични интегритет-достојанственост, сматрам да је сваки носилац јавнотужилачке функције кроз свој рад створио себи одређени *портфолио* који га представља лично и професионално, те сваки јавни тужилац носи личну одговорност у вези свог представљања.

Оно на чему бих ја као будући члан ВСТ-а радила је на јачању и имплементацији етичких принципа сталним радом на едукацији младих колега који су се определили за овај посао, да уласком у јавнотужилачку организацију, посебно у времену активног коришћења и присуства на друштвеним мрежама имају посебан опрез да својим постовима и објавама воде рачуна о тежини изговорене или написане речи како тиме не би угрожавали углед јавнотужилачке организације и себе као њеног носиоца, а посебно да воде рачуна о фотографијама које постављају на друштвеним мрежама, да својим стилем живота, одевањем, кретањем у одећеним друштвеним круговима поштују професионалну етику, јер свако непримерено иступање може бити злоупотребљено на њихову штету и довести их чак и до дисциплинске одговорности.

Иако у свом раду сваки јавни тужилац поштује принципе самосталности и непристрасности, често смо сведоци да у садашњим друштвено —политичким околностима то није увек лако постићи, а посебно у мањим срединама у којима локална власт понекад настоји да врши политички утицај и меша се у рад јавног тужилаштва у предметима за које постоји њихов интерес. Залагаћу се да својим радом у ВСТ-у охрабрим сваког колегу да се одупре сваком политичком и другом непримереном утицају уз уверавање да ВСТ подржава у раду сваког јавног тужиоца који треба да поседује личну и професионалну храброст и да се одупре сваком непримереном утицају и не суздржава се од пријављивања Савету било каквих притисака који угрожавају његов рад.

Јована Комненовић

Јавни тужилац у Првом основном јавном тужилаштву у Београду